

גמ"ר 77/10/16 - מדינת ישראל נגד מ.מ.

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

גמ"ר 77-10-16 מדינת ישראל נ' מ.מ.

בפני כבוד השופט אלון אופיר
בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז הדרום

נגד
מ.מ. ע"י ב"כ עו"ד ניר שניידרמן

גזר דין

הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירה בניגוד **לסעיף 64 לפקודת התעבורה- גרימת מוות בנהיגה רשלנית.**

כתב האישום המתוקן (בתמצית) מתאר את הנאשם נוהג ברכבו ביום 16.01.16 בשעה 20:30 בכביש היוצא מקיבוץ זיקים, כביש 3411 לעבר כביש 4. ברכב נהג הנאשם ואשתו יושבה מימין לנאשם במושב הקדמי. בהגיע הנאשם לצומת זיקים היה בדעתו לפנות שמאלה לכיוון צפון - כביש 4. באותה העת נע אופנוע בו נהג המנוח, בוריס רחמימוב ז"ל, שהתקדם מכיוון צפון לכיוון דרום בכביש 4.

הכביש היה תקין ויבש, מזג אוויר בהיר. הנאשם נכנס לצומת אגב פנייה שמאלה עם רכבו, מבלי שנתן זכות קדימה לאופנוע אשר הגיע משמאלו (כאמור נסע מצפון לדרום).

בשל כך פגע האופנוע עם חזיתו בצד שמאל של הרכב (להלן "התאונה").

כתוצאה מהתאונה מצא המנוח את מותו.

הנאשם ואשתו נחבלו חבלות גוף שונות.

התאונה על תוצאותיה נגרמה כתוצאה מרשלנות הנאשם בכך שנהג בחוסר זהירות ובקלות ראש, נכנס לצומת מבלי שוודא כי הוא פנוי ולא נתן זכות קדימה לאופנוע שבא משמאלו.

ביום 14.01.19 הודה הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום המתוקן זאת במסגרת הסדר טיעון שנחתם בין הצדדים.

הצדדים עתרו במשותף לעונשים הבאים:

4 חודשי מאסר בפועל.

364 ימי פסילה בפועל של רישיון הנהיגה **ללא קיזוז פסילה מנהלית**.

מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים. (ביחס לעבירה של גרימת מוות ברשלנות).

פסילה על תנאי 12 חודשים למשך שנתיים.

פיצוי למשפחת המנוח - הצדדים טענו באופן פתוח ביחס לגובה הפיצוי.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 06.02.19 טען בא כוח המאשימה לעונש. ב"כ הנאשם הגיש טיעוניו לעונש בכתב.

המדינה ביקשה מבית המשפט לכבד ההסדר אשר נחתם עם הנאשם.

ב"כ המדינה אישר כי ההסדר הינו על דעתה של משפחת המנוח, וזו מקבלת ההסדר.

המדינה פרטה את נסיבות ביצוע העבירה הקשורות לתאונה וכן התייחסה לנסיבות האישיות של הנאשם. עוד טענה כי בפרשה זו המדובר בנסיבות חריגות הכוללות קושי ראייתי ממשי זאת אף מעבר לחומר הראיות שהוצג בפני בית המשפט ששמע התיק העיקרי.

במסגרת דיון הגישור שקיים מותב זה, עלתה שאלה מהותית הקשורה לתאורה בצומת בו התרחשה התאונה (האם עבדה), וכפועל יוצא מחוסר הוודאות הראייתי ביחס לנתון זה, הסכימה המדינה לענישה התואמת קושי ראייתי מהותי זה.

עוד הוסיף ב"כ המדינה כי מדובר ברשלנות נמוכה או לכל היותר נמוכה בינונית, של הנאשם לקרות התאונה, וכן הסכים לקיומה של רשלנות תורמת אפשרית מצד הנהג המעורב (אין ראייה חד משמעית לפיה פנס האופנוע דלק ובהינתן כי לבש בגדים כהים, וככל שלא פעלה תאורת הצומת, כל שאלת "שדה הראייה" מכיוון נסיעת הנאשם עשויה הייתה לקבל תפנית משפטית.

המאשימה ביקשה להדגיש את גילו המתקדם של הנאשם ומעל הכל את מצבו הרפואי הקשה כתוצאה ישירה מהתאונה.

הנאשם מודה, לוקח אחריות מלאה לגרימת התאונה ומביע חרטה.

התאונה החריפה את מצבו הבריאותי של הנאשם באופן ניכר (עד כדי 90% נכות לפי מסמכים שהציגה ההגנה).

לעניין הפיצוי למשפחת המנוח עתרה המדינה לפיצוי גבוה שיאזן את רכיב הפסילה שאינו ארוך ביחס לפסילות הנהגות באירועים של גרם מוות ברשלנות.

ב"כ הנאשם הגיש טיעוניו לעונש בכתב. בפתח דבריו הסביר כי הנאשם מביע צר עמוק על מותו של המנוח בוריס רחמימוב זכרו לברכה ומסר תנחומיו הכנים למשפחתו.

ב"כ הנאשם פרט אף הוא את הקשיים הראייתיים בתיק זה אשר הובילו את הצדדים בסופו של יום להסדר המוצע.

בטיעוניו סקר את מצבו הרפואי הקשה של הנאשם עצמו אשר נחבל בתאונה זו חבלות קשות בעצמו.

הנאשם קרוב לגיל 70, ובתאונה שבר צלעות, נתגלתה מפרצת באבי העורקים שלו, הוא עבר ניתוח להסרת הטחול ונמצא במצב לבבי מורכב עד כדי 90% נכות קבועה ויציבה.

המדובר במי שנוהג מעל 50 שנה ואין לחובתו כל עבר תעבורתי מכביד (למעשה עברו התעבורתי התיישן - עבירה אחרונה משנת 2009).

במצבו הרפואי ובגילו של הנאשם, ריצוי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא הוא עונש קשה מאד.

עוד ביקש ב"כ הנאשם מבית המשפט לכבד הסדר הטיעון אליו הגיעו הצדדים על כלל רכיביו.

בעניין הפיצוי ועקב מצבו הכלכלי הקשה של הנאשם (עסקו של הנאשם קרס, הוא איבד את ביתו בשל כך, ונתון הוא לחובות כבדים), ביקש ב"כ הנאשם שלא יוטל על הנאשם כל פיצוי כספי או לחילופין להטיל פיצוי סמלי בלבד.

דין והכרעה

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, החלטתי לאשר את הסדר הטיעון שנחתם בין הצדדים וזאת מהנימוקים שלהלן:

הסדר הטיעון המוצע אינו חורג ממתחם העונש הנוהג ביחס לעבירה של גרימת מוות ברשלנות בנסיבות של רף הרשלנות הספציפית (נמוכה ולכל היותר נמוכה עד בינונית).

רכיב עונש המאסר **בפועל** אשר מושת על הנאשם על אף מצבו הבריאותי הקשה (ודוק - שלא בעבודות שירות), מאזן את רכיב הפסילה בפועל המתונה המוטלת על הנאשם.

אדגיש כי בתיק דנן הסכימו הצדדים כי **רשלנותו של הנאשם היא נמוכה** או לכל היותר נמוכה בינונית. במקרים מעין אלו הרי שמדיניות הענישה היא בטווחים של מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות ועד למאסר בפועל של 24 חודש.

עוד בעניין רשלנות נמוכה ראו עפ"ת 37444-06-18 **יניב קומא נ' מ"י** (ניתן ביום 29.01.19).

לעניין הפיצוי למשפחת המנוח:

ראשית יאמר כי כל פיצוי שיוטל ולו הגבוה ביותר, לא יביא נחמה למשפחת המנוח.

ההליך הפלילי המתנהל כנגד הנאשם אינו בא להחליף את הפיצוי הנזיקי למשפחת המנוח (או לעזבונו) מכח חפלת"ד אין ברכיבו של גזר דין זה כדי להשפיע על כל סכום פיצוי לו זכאית משפחת המנוח או עזבונו מכח החוק או הפסיקה.

בקשת המדינה לפיצוי משפחת המנוח באה כחלק מרכיבי הענישה בתיק זה ומתוך הכרה והבנה כי אין ברכיב ענישה זה כדי לכפר על הסבל, האבל והצער שנגרם למשפחת המנוח.

בבואי לגזור את רכיב עונש הפיצוי עלי לשקול גם את מצבו הכלכלי ונסיבותיו האישיות של הנאשם העומד בפניי יחד עם תמהיל הענישה הכללי עליו הסכימו הצדדים (ענישה אשר כוללת גם רכיב של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח).
יכולתו הכלכלית של נאשם זה מוגבלת מאד, ולמעשה כל פיצוי שישלם יחייב אותו להגדיל עוד את סך חובותיו שגם כך הם כבדים מאד (הוצגו מסמכים תומכים). במקרה דנן וכפי שפרטו הצדדים, המדובר בנאשם יליד 1951, הנוהג משנת 1971 לחובתו מספר לא גדול של הרשעות תעבורה, (האחרונה משנת 2009, לפני כ- 10 שנים). מצבו הרפואי קשה ועל אף מצבו הרפואי הקשה יישלח לרצות עונשו מאחורי סורג ובריח למשך 4 חודשים. הנאשם לקח אחריות מלאה לקורות התאונה כאמור בכתב האישום המתוקן, הביע חרטה עמוקה וצער רב על לכתו בטרם עת של המנוח.

בנסיבות המתוארות לעיל, אני קובע כי רכיב הפיצוי שישלם הנאשם יהיה בסך של 5000 ₪, סכום אותו אני מאזן אל מול כלל הנסיבות בפרשה זו כפי שהוצגו על ידי לעיל.

לפיכך, אני מקבל ההסדר המוצע על ידי הצדדים ודן את הנאשם לעונשים הבאים:

1. גוזר על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל. הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי מאסרו ביום 30.4.19 בכלא באר-שבע בשעה 08:00.
2. גוזר על הנאשם 364 ימי פסילה בפועל מלקבל או מלהחזיק רישיון הנהיגה ללא קיזוז פסילה מנהלית. פסילתו של הנאשם תעוכב עד ליום שחרורו ממאסרו, עת יפקיד רישיונו במזכירות בית המשפט ופסילתו תימנה מיום הפקדת רישיונו במזכירות בית המשפט.
3. גוזר על הנאשם 6 חודשי מאסר וזאת על תנאי למשך 3 שנים ביחס לעבירה של גרימת מוות ברשלנות.
4. פוסל הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים.
5. הנאשם ישלם תוך 90 יום מהיום פיצוי למשפחת המנוח - בסך 5000 ש"ח. הפרקליטות תעביר למזכירות בית המשפט תוך 45 ימים את פרטי המשפחה לצורך העברת הפיצוי לה.

ניתן היום, י"ח אדר ב' תשע"ט, 25 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

